

[Ministerens for offentlige arbejder.]

veje træder i kraft; derfor ønskede jeg lovforslaget frem i folketinget så hurtigt som muligt, og jeg må gå ud fra og håbe, at de kommunale organisationer og grundejerorganisationerne i folketingsudvalget vil gøre deres synspunkter gældende.

Men i øvrigt er det rigtigt, og det glæder mig, at det er trukket frem, at der har været en række problemer i relation til de kommunale organisationer med hensyn til vedligeholdelsen og projekteringen af de offentlige veje, som nu pr. 1. april 1972 overgår i statsligt regie; det har også glædet mig, at det er lykkedes at nå til en fornuftig overenskomst med de kommunale organisationer herom.

Hovedindholdet af de foreslåede ændringer angår jo ekspropriation og taksation. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om det, blot sige, at jeg deler ordførernes glæde over, at det er lykkedes i videre omfang end hidtil at demokratisere denne proces, på samme måde som vi ønsker at demokratisere så mange andre processer i samfundsmekanismen.

Derudover rejste hr. Bent Sørensen og hr. Skovmand spørgsmålet, om den ikke også skal gælde for København; jeg kan kun sige, at vi i ministeriet vil se med velvilje på et forslag om, at de undtagelsesbestemmelser, som er indsat for Københavns kommune, måske ikke medtages.

Hr. Stæhr Johansen rejste derefter det konkrete spørgsmål om politimestrenes adgang til udvalgsmøderne; når det ikke er medtaget i lovforslaget, ligger ikke heri, at det er noget kardinalpunkt for os, at politimestre og andre sagkyndige, som tidligere har været med til møderne, ikke skal med. Hvis udvalget udtrykker ønske derom, kan vi enten tage det med i lovforslaget, eller vi kan tage det med i et cirkulære; det er ikke afgørende, hvilken af formerne man vælger, blot realiteten nås, således som hr. Stæhr Johansen nævnte det.

Derefter skal jeg gå over til hr. Arne Larsens indlæg, idet jeg naturligvis er enig i de bemærkninger, der vedrører selve forslaget, nemlig om anvendelsen af fremmedord og om visse redaktionelle ændringer af § 103, som kunne gøre den mere tydelig; det skal vi da arbejde på i ministeriet. Men det, jeg skal gøre lidt ud af, er det, der jo

også optog langt hovedparten af hr. Arne Larsens tid, spørgsmålet om vejdirektoratets omorganisering.

Jeg må sige, at en lang række af bemærkningerne forstod jeg ganske enkelt ikke. Det kan jo ikke være kommet bag på hr. Arne Larsen, at en rapport var på vej om en opdeling af vejdirektoratet i en planlægningsafdeling og en mere teknisk afdeling, for det har været nævnt på et langt tidligere tidspunkt, så vidt jeg erindrer, allerede da forslag til lov om offentlige veje blev behandlet i folketinget. Det kan næppe heller være kommet bag på hr. Arne Larsen, at den tidligere regering nedsatte et udvalg, som skulle forestå denne opdeling eller opsplitting af vejdirektoratet i en planlægningsenhed og en mere teknisk præget enhed. Der er altså ingen nyheder heri. Der er heller ingen nyheder i, at dette udvalg ikke nåede at blive færdig i den tidligere regerings tid og derefter afleverede rapporten til undertegnede, som har taget rapporten til efterretning og støttet de forslag, der lå i rapporten, bortset fra spørgsmålet om personalet, som hr. Arne Larsen også rejste.

Hovedsynspunktet må for mig være, at vi styrker planlægningsfunktionen for trafikinvesteringerne som helhed. Når hr. Arne Larsen betænker, hvor mange milliarder kroner der anvendes hvert eneste år til trafikinvesteringer i forskelligt regie, i forskellige sektorer, kan det næppe være en bestræbelse, der er uvelkommen, at man styrker planlægningsfunktionen som sådan, og det vil sige, at man styrker den ved at henlægge den i den mest umiddelbare nærhed af ministeren, som det overhovedet er muligt, således at ministeren får et planlægningsinstrument ikke alene for vejsektoren, men også for de øvrige sektorer. Det er det, der er baggrunden for forslaget fra styringsgruppen, og det er det, der er baggrunden for den stilling, jeg har taget til dette forslag.

Herefter er der spørgsmålet om den tekniske afdeling i vejdirektoratet, og dér er det jo rigtigt, som det er nævnt, at den tidligere regering havde besluttet, at denne afdeling eller denne styrelse skulle udflyttes, og jeg har indstillet til regeringen, at udflytningen skal fastholdes. Det, som er lidt mere uldent i hr. Arne Larsens betragtninger, er jo, hvorledes selve SF eller hvorledes hr. Arne Larsen i det hele taget stiller